



ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 25 ພຶສະພາ 2025 (5-25-2025)

ພຣະທັດ(ມີ)ຂອງພຣະເຈົ້າໃນການປະເຊີນຄູ່ຕໍ່ສູ້

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ພຣະເຈົ້າມີອຳນາດຫຼາຍກວ່າພວກທີ່ຕໍ່ຕ້ານເຮົາ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ຕອນຂ້າພະເຈົ້າເປັນໄວລຸ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫຼິ້ນບານບ້ວງໃນທີມຂອງໂບດ. ດອຍ (Doyle) ຜູ້ເປັນຕຳແໜ່ງສູນກາງຂອງພວກເຮົາ. ຄູ່ແຂ່ງຂອງພວກເຮົາແມ່ນໂບດທົ່ວເມືອງ. ໃນລະຫວ່າງເກມ, ຜູ້ສູນກາງສຳລັບທີມກົງກັນຂ້າມ ໂລອາ (loa) ໄດ້ຖືກໄໝ (fouled) ອອກແລະ ຕຳນິຕິຕຽນ ດອຍ. ເມື່ອລາວຍ່າງໄປຫາບ່ອນນັ່ງ, ລາວຊື້ນ້ຳມືໃສ່ ດອຍ ແລະເວົ້າວ່າ, "ຂ້ອຍຈະລຳຖ້າເຈົ້າຢູ່ໃນບ່ອນຈອດລົດ." ຕົວລາວໃຫຍ່ກວ່າດອຍ ແລະໄພຂົ່ມຂູ່ເຮັດໃຫ້ ດອຍສັ່ນສະເທືອນ. ຫຼັງຈາກເກມສິ້ນສຸດລົງ, ທີມງານຂອງພວກເຮົາໄດ້ຕັດສິນໃຈວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ດອຍປະເຊີນໜ້າກັບຄົນອື່ນແຕ່ຜູ້ດຽວ. ດັ່ງນັ້ນ, ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາອອກຈາກຫ້ອງອອກກຳລັງກາຍແລະຍ່າງອອກໄປບ່ອນຈອດລົດ, ພວກເຮົາຮວມເປັນກຸ່ມໃຫຍ່ນຶ່ງທີ່ໄດ້ຫຸ້ມລ້ອມຮ່ວມກັບ ດອຍທີ່ຢູ່ໃຈກາງ. ໃນຖານະເປັນຜູ້ເຊື່ອ, ການກົງກັນຂ້າມທີ່ພວກເຮົາປະເຊີນກັບບໍ່ແມ່ນປາກົດຂຶ້ນສະເລ່ຍໃນເຣື່ອງນີ້, ແຕ່ວ່າມັນແມ່ນແທ້, ຢ່າງໃດກໍຕາມ. ຜູ້ເຊື່ອທຸກຄົນເຂົ້າຮ່ວມໃນລະດັບຂອງການສູ້ຮົບທາງວິນຍານຕໍ່ຕ້ານຊາຕານແລະແຜນການຂອງມັນ. ຢ່າງຂອບພຣະຄຸນ, ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຢືນຢູ່ຄົນດຽວ. ພຣະເຈົ້າເອງຢືນຢູ່ກັບພວກເຮົາທຸກຄັ້ງທີ່ພວກເຮົາປະເຊີນກັບການຕໍ່ຕ້ານ.

ການຜິດຖຽງກັນໃນໂຮງຮຽນເບິ່ງຄືແນວໃດໃນຕອນທີ່ທ່ານເປັນເດັກນ້ອຍ?

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,)

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. 2 ກະສັດ 6:8-12

8. ເມື່ອເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງຊີເຣັຍອອກໄປສູ່ຮົບພວກອິສຣາເອັນ ພະອົງໄດ້ປະຊຸມກັບພວກຂ້າຮາຊການຂອງພະອົງແລະໄດ້ເລືອກເອົາບ່ອນນຶ່ງເປັນບ່ອນຕັ້ງຄ້າຍໄວ້. 9. ແຕ່ເອລີຊາໄດ້ສົ່ງຂ່າວໄປບອກເຈົ້າຊີວິດອິສຣາເອັນໃຫ້ລະວັງຕົວ ບໍ່ໃຫ້ພຣະອົງຜ່ານໄປໃກ້ທາງນັ້ນເພາະວ່າພວກຊີເຣັຍໄດ້ຕັ້ງກອງທັບຕັກສະກັດຢູ່ທີ່ນັ້ນ. 10. ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຊີວິດອິສຣາເອັນ ຈຶ່ງເຕືອນທະຫານໃຫ້ລະມັດລະວັງຕົວຢູ່ສະເໝີການລະວັງຕົວຢ່າງນີ້ໄດ້ມີມາສອງສາມເທື່ອແລ້ວ. 11. ຝ່າຍເຈົ້າຊີວິດຊີເຣັຍມີຈິດໃຈກະວົນກະວາຍໃນເຣື່ອງນີ້ ພະອົງຈຶ່ງເອີ້ນເອົາບັນດານາຍທະຫານມາຖາມວ່າ, "ຈົ່ງບອກເຮົາມາເບິ່ງວ່າໃນພວກເຈົ້າແມ່ນໃຜເຂົ້າຂ້າງເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອັນແດ່?" 12. ນາຍທະຫານຜູ້ນຶ່ງຈຶ່ງຕອບຂຶ້ນວ່າ, "ຂ້າແດ່ພະອົງບໍ່ມີໃຜດອກເຣື່ອງນີ້ເປັນເພາະຜູ້ປະກາດພຣະທັມເອລີຊາໄດ້ລາຍງານຄວາມລັບທີ່ພະອົງເວົ້າໃນຫ້ອງນອນທັງພົດຕໍ່ເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງອິສຣາເອັນ."

ເບື້ອງຫຼັງຂອງພຣະຄຳພີນີ້, ທີ່ສະແດງອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າເໜືອຜູ້ທີ່ຕໍ່ຕ້ານພວກທີ່ເຊື່ອ, ແມ່ນສົງຄາມ. ເຖິງແມ່ນວ່າສົງຄາມນີ້ເກີດຂຶ້ນດົນນານມາແລ້ວ, ມັນຍັງປະກອບດ້ວຍອົງປະກອບທົ່ວໄປທີ່ພວກເຮົາຄຸ້ນເຄີຍກັບໃນສະໄໝນີ້: ຍຸດທະສາດ, ການໂຈມຕີແບບພ້າແລບ, ແລະການສອດແນມ. ອົງປະກອບດຽວກັນເຫຼົ່ານີ້ມີຢູ່ໃນການສູ້ຮົບທາງວິນຍານທີ່ຜູ້ເຊື່ອຖືປະເຊີນ, ແລະເບິ່ງຄືວ່າມັນເປັນເຣື່ອງທີ່ໜັກໜ່ວງ. ແຕ່ເຊັ່ນດຽວກັບເອລີຊາເຮົາມີພຣະເຈົ້າອົງມີຮິດເດດທີ່ຢູ່ຄຽງຂ້າງເຮົາແລະອຳນາດຂອງພຣະອົງກໍສະແດງໃຫ້ເຫັນໃນຄວາມຮູ້ຂອງພຣະອົງໃນທຸກສິ່ງ. ສຳລັບເອລີຊາແລະກະສັດຂອງອິສຣາເອັນ, ການເປີດເຜີຍຂອງພຣະເຈົ້າກ່ຽວກັບແຜນການຂອງກະ

ສັດອາຮາມໄດ້ຊ່ວຍພວກເຂົາຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ. ເສັ້ນທາງດັ່ງກ່າວເລີ່ມຕົ້ນຈາກກະສັດແຫ່ງອາຮາມວາງແຜນໂຈມຕີອິສຣາເອັນ. ການໂຈມຕີໄດ້ຮັບການກະກຽມຢ່າງແນ່ນອນ, ແລະການຮັກສາພຽງແຕ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງຕົນໃນວົງການຮັບປະກັນການໂຈມຕີທີ່ແປກໃຈຈະປະສົບຜົນສໍາເລັດ. ເຮົາສາມາດນຶກພາບໄດ້ເຖິງຄວາມຕື່ນຕົກໃຈແລະຄຽດແຄ້ນທີ່ກະສັດຕ້ອງຮູ້ສຶກເມື່ອໄດ້ພົບເຫັນວ່າຊາວອິສຣາເອັນກຽມພ້ອມສໍາລັບການໂຈມຕີ. ກະສັດຂອງຊາວອິສຣາເອັນຮູ້ໄດ້ແນວໃດ? ກະສັດຂອງອາຮາມໄດ້ມາເຖິງການແກ້ໄຂຢ່າງມີເຫດຜົນດຽວທີ່ມີ: ຕ້ອງມີນັກສືບໃນບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ໄວ້ວາງໃຈທີ່ສຸດຂອງລາວ. ພວກເຂົາເປັນຄົນດຽວທີ່ຮູ້. ແຕ່ເມື່ອລາວປະເຊີນໜ້າກັບພວກເຂົາ, ລາວຖືກບອກວ່າບໍ່ແມ່ນຜູ້ນຶ່ງໃນພວກເຂົາທີ່ບອກໃຫ້ກະສັດແຫ່ງອິສຣາເອັນຮູ້ເຖິງແຜນການຂອງຕົນ ແຕ່ແມ່ນເອລີຊາ, ຜູ້ເປັນຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ຂໍ້ທີ 9 ແລະ 10 ເປີດເຜີຍວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ເອລີຊາຮູ້ກ່ຽວກັບການລອບໂຈມຕີ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ເຕືອນກະສັດແຫ່ງອິສຣາເອັນ, ກຽມພວກເຂົາລ່ວງໜ້າ. ແລະເບິ່ງຄືວ່າກະສັດອາຮາມມີສາຍລັບຂອງຕົນຢູ່ໃນອິສຣາເອັນເພື່ອຂັບໄລ່ເອລີຊາ. ຂໍ້ມູນທີ່ຖືກຕ້ອງແມ່ນສໍາຄັນຫຼາຍໃນການຂັດແຍ່ງໃດໆແລະທີ່ລວມທັງສົງຄາມທາງວິນຍານ. ໃນຖານະເປັນຜູ້ເຊື່ອ, ພວກເຮົາມີຜົນປະໂຫຍດຈາກການຮູ້ວ່າບໍ່ມີຫຍັງນອກເໜືອຈາກຄວາມຮູ້ຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະສິ່ງໃດກໍ່ຕາມທີ່ພຣະອົງເປີດເຜີຍໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ກ່ຽວກັບກໍາລັງທີ່ຕໍ່ຕ້ານພວກເຮົາ, ຂໍ້ມູນຂອງພຣະອົງແມ່ນມີຢູ່ສະເໝີ. ທີ່ຈິງ, ພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນແກ່ເຮົາແລ້ວກ່ຽວກັບການຕໍ່ຕ້ານແລະການຂົ່ມຂູ່ທີ່ເຮົາຄາດຫວັງເມື່ອເຮົາມີຊີວິດທີ່ພໍພຣະທັຍພຣະອົງ. ນີ້ແມ່ນບາງຕົວຢ່າງເທົ່ານັ້ນ. (1) ກ່ຽວກັບສັດຕູ, ຊາຕານ, ພວກເຮົາໄດ້ຖືກບອກວ່າມັນເປັນຄົນຂີ້ຕົວະແລະເປັນພໍ່ຂອງການຕົວະ (ໂຍຮັນ 8:44). ພວກເຮົາຍັງຮູ້ວ່າມານມີແຜນການຕໍ່ຕ້ານພວກເຮົາ (ເອເຟໂຊ 6:11). ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ພຣະຄໍາພີຍັງບອກພວກເຮົາໃຫ້ຕ້ານກັບມານແລະມັນຈະໜີໄປ (ຢາໂກໂບ 4:7). ພວກເຮົາຍັງຮູ້ວ່າຊາຕານຈະຖືກຖິ້ມລົງໃນບິງໄຟປົນກັບມາດ (ພຣະນິມິດ 20:10). (2) ກ່ຽວກັບການທົດລອງພຣະຄໍາພີບອກວ່າພຣະເຈົ້າຮູ້ວິທີຊ່ວຍເຮົາໃຫ້ລອດ (2 ເປໂຕ 2:9). ເຮົາຍັງໄດ້ຮັບການບອກວ່າການຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະມີການທົດລອງເລື້ອຍໆ (ກຈກ 20:19). ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ການທົດລອງຍັງສາມາດເຮັດໃຫ້ເຮົາເປັນຜູ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນໄດ້ (ໂຍຮັນ 1:2-4). (3) ກ່ຽວກັບການລໍລວງ, ພຣະເຈົ້າບອກພວກເຮົາວ່າມັນສາມາດເກີດຂຶ້ນຈາກຄວາມປາຖນາອັນຊົ່ວຮ້າຍຂອງເຮົາເອງ (ຢາໂກໂບ 1:14). ພວກເຮົາຍັງສາມາດຖືກລໍລວງໂດຍຜົມມານ (ມັດທາຍ 4:1), ຜູ້ທີ່ເປັນສັດຕູຂອງພວກເຮົາ, ເໝືອນໂຕສິ່ງທີ່ແຜດສຽງ, ຊອກຫາຄົນທີ່ມັນຈະກັດກິນໄດ້ (1 ເປໂຕ 5:8). ເຮົາຍັງຮູ້ວ່າການລໍລວງສາມາດຕ້ານທານໄດ້, ແລະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ສະເໜີທາງອອກໃຫ້ເຮົາ, ເປັນທາງໃຫ້ລອດພົ້ນ (1 ໂກຣິນໂທ 10:13). (4) ກ່ຽວກັບບາບ, ພຣະເຈົ້າບອກພວກເຮົາວ່າພວກເຮົາທຸກຄົນເປັນຄົນບາບ (ໂຣມ 3:23). ພຣະອົງຍັງບອກພວກເຮົາວ່າບາບນຳໄປສູ່ຄວາມຕາຍ (ໂຣມ 6:23). ເຮົາຍັງຖືກບອກວ່າບໍ່ໃຫ້ບາບມາປົກຄອງເຮົາ (ໂຣມ 6:12). ໃນທີ່ສຸດ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍຕໍ່ພວກເຮົາວ່າພຣະອົງຈະໃຫ້ອະພິຍາຍຂອງພວກເຮົາແລະຊໍາລະພວກເຮົາຈາກຄວາມບໍ່ຊອບທັມໝົດສິ້ນ ຖ້າຫາກພວກເຮົາສາລະພາບບາບຂອງພວກເຮົາ (1 ໂຍຮັນ 1:9). ພຣະເຈົ້າຮູ້ວ່າຜູ້ທີ່ເຊື່ອຈະປະເຊີນກັບການຕໍ່ຕ້ານໃນຂະນະທີ່ເຂົາເຈົ້າດຳເນີນຊີວິດໃນຄວາມຈິງຂອງຂ່າວປະເສີດ. ເພື່ອຊ່ວຍພວກເຮົາ, ພຣະອົງໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ກ່ຽວກັບແຜນການຂອງຜູ້ທີ່ອາດຈະຕໍ່ຕ້ານພວກເຮົາ.

2. 2 ກະສັດ 6:15-17

15. ມີຕໍ່ມາຄົນໃຊ້ຂອງເອລີຊາກໍໄດ້ລຸກຂຶ້ນແຕ່ເຊົ້າແລະຍ່າງອອກໄປຂ້າງນອກລາວໄດ້ເຫັນກໍາລັງທະຫານຊີເຣັງພ້ອມດ້ວຍຝູງມ້າແລະລົດຮີບລ້ອມເມືອງຢູ່ລາວຈຶ່ງພ້າວມາຫາເອລີຊາແລະຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, “ຕາຍແລ້ວເຈົ້ານາຍ! ພວກເຮົາຖືກອ້ອມແລ້ວ ພວກເຮົາຊິເຮັດຈັ່ງໃດດີ?” 16. ເອລີຊາຕອບວ່າ, “ບໍ່ຕ້ອງຢ້ານດອກເພາະຝ່າຍເຮົາມີຫຼາຍກວ່າຝ່າຍເຂົາ.” 17. ແລ້ວເອລີຊາກໍອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂໍພຣະອົງຊົງເປີດຕາຂ້າໃຊ້ຂອງຂ້າມ້ອຍຜູ້ນີ້ໃຫ້ເຫັນກໍາລັງຂອງຝ່າຍເຮົາແດ່ທ້ອນ” ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຊົງບັນດານໃຫ້ຄົນໃຊ້ຂອງລາວໄດ້ເຫັນຝູງມ້າລົດຮີບໄຟເຕັມຢູ່ເທິງພູກໍາລັງລ້ອມເອລີຊາຢູ່.

ກະສັດແຫ່ງອາຮາມຮູ້ວ່າເອລີຊາເປັນເປົ້າໝາຍທີ່ຕ້ອງໄດ້ເປັນຈຸດສູນກາງ. ຖ້າເອລີຊາສາມາດທຳລາຍແຜນການສົງຄາມທຸກຢ່າງໂດຍ

ການບອກກະສັດແຫ່ງອິສຣາເອັນຢ່າງງ່າຍດາຍ, ການຕໍ່ສູ້ກັບອິສຣາເອັນກໍຈະບໍ່ກ້າວໄປໜ້າ. ເພາະສະນັ້ນ, ຫຼັງຈາກໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນຈາກເຄືອຂ່າຍຂອງຕົນເອງຂອງການສອບແວມທີ່ເອລີຊາຢູ່ໃນໂດທານ, ເຂົາໄດ້ສົ່ງກອງທັບຂະໜາດໃຫຍ່ພາຍໃຕ້ການປົກຫຸ້ມຂອງກາງຄືນ. ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ບອກເຖິງຄວາມຕັ້ງໃຈສະເພາະຂອງກອງທັບອາຮາມ, ແຕ່ພວກເຮົາສາມາດເດົາໄດ້ວ່າ ມັນແມ່ນການກຳຈັດເອລີຊາ ຫຼືຈັບລາວ ແລະໃຊ້ຄວາມສາມາດພິເສດຂອງຕົນເພື່ອຊ່ວຍບັນດາເປົ້າໝາຍຂອງກະສັດຊາດອາຮາມ. ບໍ່ທາງໃດກໍທາງໜຶ່ງ, ເອລີຊາຕ້ອງຖືກກຳຈັດ, ແລະກະສັດແຫ່ງອາຮາມໄດ້ສົ່ງກອງທັບອັນໃຫຍ່ຫຼວງໄປເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມສຳເລັດ. ມັນບໍ່ເຄີຍເປັນສັນຍານທີ່ດີເມື່ອທ່ານເຫັນເມືອງທີ່ທ່ານອາໄສຢູ່ອ້ອມຮອບດ້ວຍກອງທັບອັນໃຫຍ່ຫຼວງ. ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ບອກວ່າຊາວເມືອງໂດທານຕອບຮັບແນວໃດ, ແຕ່ພວກເຮົາເຫັນວ່າຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເອລີຊາຕອບໂຕ້ແນວໃດ. ລາວໄປຫາເອລີຊາແລະຖາມວ່າ, “ພວກເຮົາຈະເຮັດແນວໃດ? (ຂໍ້ 15). ພວກເຮົາສາມາດຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຍ້ານກົວໃນຄຳຖາມຂອງລາວ. ຄຳຕອບຂອງເອລີຊາຟັງບໍ່ໜ້າເຊື່ອໃນຕອນທຳອິດ. ການປະກາດວ່າກອງທັບອາຮາມມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່ານັ້ນແມ່ນຂາດການສນັບສນູນທີ່ເຫັນໄດ້. ແຕ່ເອລີຊາໄດ້ອະທິຖານ. ແລະຂໍ້ທີ 17 ເວົ້າຢ່າງວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເປີດຕາຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້, ແລະລາວໄດ້ເຫັນວ່າພູເຂົາໄດ້ຖືກປົກຄຸມດ້ວຍມ້າແລະລົດຮີບໄຟຢູ່ອ້ອມຮອບທົ່ວເອລີຊາ.” ເປັນປະສົບການທີ່ໜ້າປະຫລາດໃຈແທ້ໆສຳລັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເອລີຊາ! ຂ້າພະເຈົ້າເລີ້ມບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້ວ່າມັນໜ້າປະຫລາດໃຈພຽງໃດທີ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ໄດ້ເຫັນກຳລັງຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເທິງພູໄກຄຽງຢ່າງກະທັນຫັນ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ປົກປ້ອງປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງດ້ວຍກອງທັບທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ, ອີງຕາມເອລີຊາ, ຫຼາຍກວ່າຈຳນວນຂອງກອງທັບຊາວອາຮາມ. ມັນເປັນສິ່ງສຳຄັນສຳລັບຜູ້ເຊື່ອທີ່ເຕີບໃຫຍ່ເພື່ອພັດທະນາຄວາມສາມາດໃນການເຫັນພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ. ບາງເທື່ອເຮົາເຫັນພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າພຽງແຕ່ຜ່ານທາງທີ່ພຣະອົງນຳເຮົາໄປຮັບໃຊ້ພຣະອົງແລະຄົນອື່ນໆ. ເຮົາຍັງສາມາດເຫັນພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າໃນການເຮັດວຽກເມື່ອພຣະອົງຢືນຢູ່ກັບພວກເຮົາໃນລະຫວ່າງການຕໍ່ຕ້ານ. ມັນບໍ່ງ່າຍສະເລ່ຍໄປ; ປົກກະຕິແລ້ວພາຍຫຼັງຕໍ່ມາທີ່ພວກເຮົາຮູ້ວ່າການປົກປ້ອງຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນເຮັດວຽກຕອກການສູ້ຮົບ. ຄຳສັນຍາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ອັນໜຶ່ງທີ່ພວກເຮົາມີໃນຖານະຜູ້ເຊື່ອຖືແມ່ນ: “ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນທ່ານນັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນໂລກ” (1 ໂຢຮັນ 4:4). ຜູ້ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່ານີ້ຄືພຣະເຢຊູແລະພຣະອົງຢູ່ເພື່ອຄວາມດີຂອງເຮົາສະເລ່ຍ.

ເປັນຫຍັງຄວາມຮັບຮູ້ຂອງມະນຸດຕໍ່ຄວາມເປັນຈິງທາງວິນຍານຈຶ່ງຖືກຈຳກັດຫຼາຍ?

3. 2 ກະສັດ 6:18-23

18. ໃນຂະນະທີ່ພວກຊີເຣັງໂຈມຕີເມືອງນັ້ນເອລີຊາໄດ້ອ້ອນວອນຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍຂໍຮ້ອງໃຫ້ພຣະອົງຊົງບັງຕາພວກເຫຼົ່ານີ້ແດ່ທ້ອນ” ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງບັງຕາພວກເຂົາຕາມຄຳຮ້ອງຂໍຂອງເອລີຊາ. 19. ເອລີຊາໄດ້ໄປຫາພວກເຂົາແລະເວົ້າວ່າ, “ພວກເຈົ້າມາຜິດທາງແລ້ວອັນນີ້ບໍ່ແມ່ນເມືອງທີ່ພວກເຈົ້າຊອກຫາຈົ່ງຕາມຂ້ອຍມາ ຂ້ອຍຈະພາພວກເຈົ້າໄປຊອກຫາຊາຍທີ່ພວກເຈົ້າຊອກຫານັ້ນແລ້ວເອລີຊາໄດ້ພາພວກເຂົາໄປເມືອງຊາມາເຣັງ. 20. ເມື່ອເຂົ້າໄປໃນເມືອງຊາມາເຣັງເອລີຊາກໍອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະເຈົ້າວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂໍພຣະອົງຊົງເປີດຕາພວກເຂົາໃຫ້ເຫັນເທີນ” ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເປີດຕາໃຫ້ພວກເຂົາເຫັນຮຸ່ງ ແລະພວກເຂົາຈຶ່ງເຫັນວ່າພວກຕົນໄດ້ຢູ່ໃນກຸງຊາມາເຣັງແລ້ວ. 21. ເມື່ອເຈົ້າຊີວິດອິສຣາເອັນເຫັນພວກເຂົາພະອົງຈຶ່ງຖາມເອລີຊາວ່າ, “ຍາພໍ່ເອີຍ! ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຂ້າພວກເຂົາບໍ່? 22. ເພິ່ນຕອບວ່າ, ຂໍພະອົງຢ່າຊົງຂ້າພວກເຂົາເລີຍແມ່ນແຕ່ພວກຊະເລີຍທີ່ພະອົງຊົງຈັບມາດ້ວຍຕົນເອງພະອົງກໍບໍ່ຕ້ອງຂ້າພວກເຂົາຂໍພະອົງເອົາເຂົ້າຈີ່ແລະນ້ຳໃຫ້ພວກເຂົາກິນ ແລ້ວປ່ອຍໃຫ້ພວກເຂົາກັບໄປຫາເຈົ້ານາຍຂອງພວກເຂົາສາ.” 23. ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າຊີວິດຈຶ່ງຈັດງານກິນລ້ຽງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂຶ້ນເມື່ອພວກເຂົາກິນແລະດື່ມສິ້ນສຸດລົງແລ້ວ ພະອົງກໍສົ່ງພວກເຂົາຫຼົບຄືນເມືອຫຼັງຈາກທີ່ພວກເຂົາກັບຄືນເມືອຫາເຈົ້າຊີວິດແຫ່ງຊີເຣັງ ແລ້ວນັບຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາພວກຊີເຣັງກໍບໍ່ໄດ້ບຸ້ນຊົງເອົາເຂດແດນອິສຣາເອັນອີກເລີຍ.

ທ່ານຊົມເຊີຍຫຍັງກ່ຽວກັບຂອງປະທານແຫ່ງຄຳອະທິຖານຂອງພຣະເຈົ້າ?

ອີກເທື່ອໜຶ່ງ, ພວກເຮົາເຫັນມືຂອງພຣະເຈົ້າກຳລັງທຳການຢ່າງມີພະລັງໂດຍຜ່ານເອລີຊາ. ເມື່ອຊາວອາຮາມບຸກໂຈມຕີ, ເອລີຊາໄດ້ຂໍ

ໃຫ້ພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຕາບອດ. ແລ້ວເອລີຊາກໍໄມ້ມ້າວວ່າພວກເຂົາຢູ່ຜິດເມືອງແລະໄດ້ນຳພາພວກເຂົາໄປທີ່ນະຄອນຫຼວງ, ໂດຍກົງໄປໃນກຳມີຂອງກະສັດອິສຣາເອັນ. ເມື່ອຢູ່ໃນເມືອງຫຼວງ, ເອລີຊາໄດ້ອະທິຖານໃຫ້ກອງທັບອາຮາມເຫັນຮຸ່ງຄືນອີກ, ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ສາຍຕາແກ່ພວກເຂົາຄືນອີກ. ພວກເຂົາສາມາດສັນນິຖານໄດ້ວ່າເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ຊາບວ່າພວກເຂົາຢູ່ໃນເມືອງຊາມາເຣັງ, ຖືກອ້ອມຮອບໂດຍກອງທັບອິສຣາເອັນ, ພວກເຂົາຮູ້ແນ່ນອນວ່າຕ້ອງຕາຍແນ້ງເລີຍ. ແຕ່ເຖິງປານນັ້ນ, ໃນການສະແດງຄວາມນັບຖືອັນຍິ່ງໃຫຍ່, ກະສັດໄດ້ຖາມເອລີຊາຂໍອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້າພວກທະຫານອາຮາມ. ແລະອີກເທື່ອນຶ່ງ, ພວກເຂົາໄດ້ເຫັນເອລີຊາເວົ້າບາງຢ່າງທີ່ບໍ່ຄາດຄິດ: "ຢ່າຂ້າພວກເຂົາ, ເຈົ້າຂ້າຜູ້ທີ່ເຈົ້າໄດ້ຈັບດ້ວຍດາບຫຼືຄັນທະນູຂອງເຈົ້າບໍ່? ເອົາອາຫານແລະນ້ຳດັ່ງຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາກິນແລະດື່ມແລະໄປທານາຍຂອງພວກເຂົາ" (ຂໍ້ 22). ມັນເບິ່ງຄືວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບສັດຕູຂອງພວກເຂົາໄວ້ໃນມືເພື່ອຂ້າພວກເຂົາ, ແລະຍືນຍັນອຳນາດເໜືອພວກເຂົາ, ແຕ່ເອລີຊາໄດ້ສັ່ງໃຫ້ກະສັດແຫ່ງອິສຣາເອັນປະຕິບັດຕໍ່ກອງທັບທີ່ຖືກຈັບໄປດ້ວຍຄວາມເມດຕາ. ຈາກທັສນະຂອງສົງຄາມ, ແນວນີ້ບໍ່ເຂົ້າເຮືອງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມັນເຂົ້າເຮືອງຢ່າງສົມບູນແບບຈາກທັສນະຂອງສົງຄາມຝ່າຍວິນຍານ. ມີຄວາມຄ້າຍຄືກັນລະຫວ່າງສົງຄາມຝ່າຍວິນຍານແລະສົງຄາມລະຫວ່າງປະເທດ, ແຕ່ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງສອງອັນນີ້ແມ່ນສຳຄັນຫຼາຍ. ໃນເອເຟໂຊ 6. ໂປໂລໄດ້ອະທິບາຍເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງເຫຼົ່ານັ້ນ. ພວກມັນມີຜົນກະທົບໂດຍກົງຕໍ່ວິທີທີ່ພວກເຂົາມີສ່ວນຮ່ວມໃນການສູ້ຮົບແລະສິ່ງທີ່ກຳນົດໄຊຊະນະ. ທີ່ຈະສືບຕໍ່ຍືນຍັນຄວາມຈິງຂອງຂ່າວປະເສີດແລະຄວາມເປັນຈິງຂອງການສະຖິດຢູ່ນຳຂອງພຣະເຈົ້າ. ບໍ່ມີຫຍັງຍາກໄປກວ່າການໃຫ້ຄວາມເມດຕາຕໍ່ຜູ້ທີ່ຕໍ່ຕ້ານເຮົາຫຼືເຮັດໃຫ້ເຮົາເຈັບປວດໂດຍຕັ້ງໃຈ. ແຕ່ 2 ກະສັດ 6:23 ໃຫ້ຂໍ້ຄຶດເຖິງສະຕິປັນຍາຂອງເອລີຊາທີ່ຈະປະຕິບັດຕໍ່ກອງທັບອາຮາມດ້ວຍຄວາມເມດຕາວ່າ: “ພວກທະຫານອາຮາມບໍ່ໄດ້ເຂົ້າມາໃນດິນແດນຂອງຊາດອິສຣາເອັນອີກ.” ພວກເຂົາບໍ່ມີຕົວຢ່າງໃດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າພຣະເຢຊູ. ມະນຸດຊາດໄດ້ເຍາະເຍີ້ຍແລະປະຕິເສດພຣະບຸດທີ່ສົມບູນແບບຂອງພຣະເຈົ້າ, ຕັດສິນລົງໂທດພຣະອົງຈົນເສຍຊີວິດຢ່າງອາຊະຍາກຳເທິງໄມ້ກາງແຂນ, ພຣະອົງຍັງໄດ້ສະເໜີໃຫ້ພວກເຮົາມີການໃຫ້ອະພິຍ.

ມີວິທີໃດແດ່ທີ່ເຮົາສາມາດສະແດງຄວາມເມດຕາຕໍ່ຜູ້ທີ່ຕໍ່ຕ້ານເຮົາ?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ພຣະເຈົ້າມີອຳນາດຫຼາຍກວ່າຜູ້ທີ່ຕໍ່ຕ້ານພວກເຮົາ. ເລືອກນຶ່ງໃນການນຳໃຊ້ໃນຊີວິດຕໍ່ໄປນີ້:

- **ຮ້ອງຂໍ.** ຈົ່ງອະທິຖານແລະຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າໃຫ້ຄວາມເຂົ້າໃຈແກ່ທ່ານຕໍ່ການຕໍ່ຕ້ານທີ່ທ່ານກຳລັງປະເຊີນຢູ່. ບໍ່ມີຫຍັງເກີນກວ່າຄວາມຮູ້ຂອງພຣະອົງ. ຊອກຫາທັສນະແລະຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພຣະອົງ.
- **ຮັບຮູ້.** ສຶກສາສິ່ງທີ່ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າເວົ້າກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງຂອງພຣະເຈົ້າ. ເຮັດສັນຍາທີ່ຈະທ່ອງຈຳຂໍ້ພຣະຄຳ. ຮັບຮູ້ການຊົງສະຖິດຢູ່ນຳຂອງພຣະເຈົ້າກັບທ່ານຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.
- **ຄືນຕື.** ເວົ້າຖ້ອຍຄຳທີ່ໃຫ້ອະພິຍແລະເຫັນອີກເຫັນໃຈຕໍ່ຜູ້ທີ່ຕໍ່ຕ້ານທ່ານ. ຈົ່ງມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ເຂົາເຈົ້າໂດຍການຕັ້ງຄວາມປາຖນາທີ່ຈະບໍ່ກ່າວໂທດ. ເຮັດໃຫ້ຄວາມປອງດອງກັນເປັນເປົ້າໝາຍ.

ອຸປຸຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ PA